

CONCLUSIONS

Tal com consta a la introducció del treball de recerca, els seus objectius eren, bàsicament, conèixer la història del tennis taula a l'Escala i esbrinar perquè es va implantar a la vila escalenca, conèixer la repercussió d'aquest esport al municipi, analitzar la situació actual del club i, finalment, pronosticar si té viabilitat en el futur.

VALORACIÓ DE LA HISTÒRIA DEL TENNIS TAULA A L'ESCALA

D'entrada, pel que fa a la història del tennis taula a l'Escala, s'ha arribat a la conclusió que el CER L'Escala és un dels clubs més importants en l'àmbit nacional i no seria gens atrevit concretar que, amb els seus 50 anys d'història com a club federat, és el més important de la província de Girona. Avala aquesta afirmació el fet que, després de les seves 20 participacions a la màxima categoria espanyola (7 temporades a la Divisió d'Honor i, per tant, 13 a la Superdivisió d'Honor), s'ha convertit en un dels clubs estatals amb més trajectòria en aquesta competició. És cert que mai s'ha assolit el campionat, però des que la Superdivisió d'Honor existeix, és a dir des de la temporada 1999-2000, el CER L'Escala ha participat en 13 de les 17 possibles edicions organitzades. A més, cal destacar que la importància del club escalenc també prové del fet que sols ha experimentat dos descensos, el primer la temporada 2006-07 i el darrer la 2013-14. En definitiva, des que el club va assolir el seu primer ascens a 1a Nacional durant la temporada 1987-88, quan aquesta era la segona màxima categoria d'Espanya, el CER L'Escala sempre s'ha mantingut entre els millors clubs de l'Estat espanyol, sigui a la primera o a la segona màxima categoria.

MOTIU D'IMPLANTACIÓ DEL TENNIS TAULA A L'ESCALA

D'altra banda, fent referència al motiu pel qual el tennis taula es va implantar a la vila escalenca, es pot deduir que tot i la presència de l'esport, el detonant de l'arrelament fou una mera casualitat. El cas és que els escalencs havien començat a practicar l'esport durant els anys 1940, fos en domicilis privats vinculats al culte baptista clandestí de postguerra o, a les acaballes de la dècada, en un casal parroquial a l'antic convent de les Germanes Clarisses, conegut com a Ca les Monges, i també a la sala del cafè de Can Panxo o al primer pis del cafè de Pequín. Tanmateix, els practicants del tennis taula van haver d'abandonar aquests emplaçaments i l'esport es va deixar de practicar temporalment. Si bé a les darreries de la dècada de 1950 es recuperà la pràctica a l'església baptista del carrer de Gràcia, la reparació de la pala de tennis taula d'un jove estiuejant anglès a la fusteria de Josep M. Albertí engrescà de nou a tot un seguit de persones a les quals s'anaren sumant altres adeptes, fent molt efervescent la revifalla de l'esport a l'Escala, amb l'establiment d'un nombrós grup de jugadors, l'alternança i canvis d'espais de joc i, finalment l'any 1966, la fundació de l'entitat que arriba fins als nostres dies: el *Club de Tennis de Mesa La Escala*. Per tant, tot i l'evident pràctica de l'esport, el seu arrelament derivà, com s'ha vist, d'una petita i curiosa casualitat.

REPERCUSSIÓ DEL TENNIS TAULA A L'ESCALA

Pel que fa a la repercussió del tennis taula al municipi de l'Escala, aquesta informació ha estat obtinguda mitjançant un total de 150 enquestes aleatòries efectuades a persones totalment anònimes (de les quals el 54,67% eren habitants de l'Escala) i també amb 9 entrevistes²⁴.

D'entrada, gràcies a les respostes obtingudes a les diverses qüestions formulades a les enquestes, s'ha pogut comprovar que, tot i que la major part de la gent té present que el tennis taula es practica a la vila escalenca, una immensa part d'aquestes persones desconeix dades força importants referents al club, com són el seu nom (CER L'Escala), el lloc actual d'entrenament (Sala Municipal Polivalent), els equips dels quals disposa i, finalment, la categoria on competeix el primer equip (Superdivisió d'Honor). A més, a través de les entrevistes realitzades i també de les anàlisis de les diverses temporades, es pot concloure que la repercussió del tennis taula a l'Escala ha decaïgut amb el pas dels anys. Això és fàcilment comprovable tenint en compte que abans, a la dècada dels anys 60 del segle XX, quan es jugava a emplaçaments com el Pòsit o el primer pis de l'antiga fàbrica de Salaons Solés, la gent arribava a fer cua per poder jugar i les sales sempre acabaven quedant petites. Contràriament, amb el canvi d'emplaçament realitzat al Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, els jugadors van anar perdent cada cop més l'afició pel tennis taula i molts es van desvincular tant de l'esport com del club.

Finalment, a través de les entrevistes (com la realitzada al Sr. David González i Bernal), s'ha pogut constatar com, a l'inici del segle XXI, el club disposava únicament d'un primer equip competint a Superdivisió d'Honor o a Divisió d'Honor i una escassa quantitat de jugadors a l'escola base. No obstant això, aquest descens no únicament es pot apreciar amb la ràtio de jugadors a l'escola base, sinó també amb les reaccions als diferents ascensos experimentats a la màxima categoria espanyola. De fet, no seria massa arriscat afirmar que en totes les entrevistes, a excepció de la realitzada al Sr. Attila Namesztovszki, s'ha mencionat que el primer ascens del CER L'Escala no és comparable als ascensos de les temporades 2009-10 i 2014-15. En el cas de l'ascens de l'any 1992, aquest es va celebrar com a tal, és a dir, com si fos realment un ascens a la màxima categoria nacional, mentre que els altres dos ascensos es van viure d'una manera molt més discreta, ja que, tot i que es va fer una rebuda a l'Ajuntament, la celebració no va ser la mateixa ni de bon tros.

SITUACIÓ ACTUAL DEL CER L'ESCALA

Encara que el club no disposés de gaire jugadors a l'escola base a l'inici del segle XXI, aquesta situació ha canviat considerablement en l'actualitat. De fet, l'any 2014 es va produir un canvi d'emplaçament gairebé obligat a la Sala Municipal Polivalent perquè, com han apuntat els responsables del club a les seves entrevistes (David González i Robert Coll), la sala del Centre Cultural Municipal Xavier

24. Entrevistes realitzades a: Attila Namesztovski (dimarts 21 de juny de 2016; 16 minuts); Joan Sués i Sastre (dimarts 5 de juliol de 2016; 29 minuts); Mercè Rueda i Planas (dijous 7 de juliol de 2016; 17 minuts); Robert Coll i Pagès (dijous 7 de juliol de 2016; 17 minuts); Fèlix Guanter i Ballesta (dijous 7 de juliol de 2016; 40 minuts); Daniel Sabrià i Alech (dimarts 12 de juliol de 2016; 24 minuts); Salvador Simon i Coll (dijous 14 de juliol de 2016; 15 minuts); David González i Bernal (dimarts 19 de juliol de 2016; 23 minuts), i Pere Solés i Andreu (divendres 22 de juliol de 2016; 32 minuts).